

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k doporučení pro doporučení Rady ke zřízení vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost v rámci eurozóny

[COM(2015) 601 final]

(2016/C 177/06)

Zpravodaj: Thomas DELAPINA

Spoluzpravodaj: David CROUGHAN

Dne 11. listopadu 2015 se Evropská komise, v souladu s článkem 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

doporučení pro doporučení Rady ke zřízení vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost v rámci eurozóny

[COM(2015) 601 final].

Specializovaná sekce Hospodářská a měnová unie, hospodářská a sociální soudržnost, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 3. března 2016.

Na 515. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 16. a 17. března 2016 (jednání dne 17. března 2016), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 200 hlasy pro, 3 hlasy proti a 11 členů se zdrželo hlasování.

1. Shrnutí a doporučení

1.1. EHSV zkoumá, do jaké míry mohou vnitrostátní rady pro konkurenceschopnost pomoci dosáhnout nezbytného zlepšení řízení hospodářské politiky v rámci eurozóny, a to snižováním rozdílů mezi členy HMU a prevencí vzniku těchto rozdílů v budoucnu, a dále tím, že by odrážely hospodářskou a sociální politiku a upevňovaly evropské zaměření svým zapojením do sítě eurozóny.

1.2. Konkurenceschopnost není samoúčelným snažením. Je smysluplným cílem pouze v případě, pokud skutečně bude zvyšovat blahobyt občanů. Pokračování dosavadní politiky není podle názoru EHSV přijatelnou alternativou. Strategie pro zvýšení konkurenceschopnosti v HMU jednostranně zaměřená na snižování nákladů a zvyšování vývozu dokonce spíše přispěla k posílení důsledků krize, neboť byla založena na příliš úzkém pojetí definice konkurenceschopnosti.

1.3. Výbor tudíž doporučuje, aby se v budoucnu používala aktualizovaná definice konkurenceschopnosti (konkurenceschopnost 2.0) a bylo zohledněno pojetí navrhané v projektu WWWforEurope financovaném Komisí. Tato revidovaná definice je v souladu s cíli strategie Evropa 2020 a zahrnuje rovněž cíle „přesahující HDP“. Konkurenceschopnost je zde definována jako „schopnost země (regionu, místa) dosáhnout pro své občany cílů přesahujících HDP“. V rámci tohoto přístupu se konkurenceschopnost poměřuje na základě tří pilířů, kterými jsou příjem, sociální faktory a udržitelnost. **Vzhledem k výše uvedenému EHSV požaduje, aby se další jednání netýkala „rad pro konkurenceschopnost“, nýbrž „rad pro konkurenceschopnost, sociální soudržnost a udržitelnost“.**

1.4. EHSV také žádá Komisi, aby poskytla objasnění řady bodů tak, aby bylo možné činnost nových rad pro konkurenceschopnost, sociální soudržnost a udržitelnost zhodnotit. Rovněž je nutné zodpovědět na řadu technických otázek, jako je jmenování členů, ustanovení o odpovědnosti atd.

1.4.1. EHSV souhlasí s přístupem Komise, který umožňuje členským státům, aby vytvořily vnitrostátní rady buď zřízením nových institucí, nebo přizpůsobením mandátů stávajících subjektů, za předpokladu, že jsou nezávislé a jejich cílem není ani zasahovat do procesu tvorby mezd a úlohy sociálních partnerů, ani harmonizovat vnitrostátní systémy tvorby mezd. Vzhledem k tomu, že je třeba zamezit zdvojování stávající činnosti a existujících subjektů, EHSV žádá Komisi, aby provedla podrobné zmapování (práce MMF, OECD, stávajících výborů, vnitrostátních a dalších potenciálně užitečných subjektů atd.). Tento komplexní přezkum je důležitý, protože by podpořil rozhodování umožněním odhadu přidané hodnoty navrhovaných rad, provedením analýzy nákladů a přínosů a posouzením, zda je zapotřebí dalších subjektů.

1.4.2. EHSV žádá Komisi, aby předložila konkrétní návrhy, jak lze zajistit nezbytné požadavky, kterými jsou:

- odpovědnost, legitimita a transparentnost prostřednictvím plného začlenění demokraticky legitimních institucí, jako jsou parlamenty, sociální partneři a další organizace zastupující občanskou společnost;
- vyvážené zastoupení nestranných odborníků, které by odráželo stávající rozmanitost názorů;
- nezávazná povaha návrhů rad, zejména plné zachování nezávislosti sociálních partnerů;
- zahrnutí dvojí úlohy mezd, které jsou nákladovou položkou pro podniky i hlavním faktorem ovlivňujícím domácí poptávku, pokud budeme posuzovat konkurenceschopnost podle nové definice.

1.5. Představení aktuálního balíčku Komise již předcházely konkrétní návrhy EHSV týkající se prohloubení HMU – návrhy, které by měly být uplatněny.

- Je potřebná spíše společná evropská strategie, nikoli konkurenční strategie členských států. Je zásadně důležité rozšířit makroekonomický dialog a zavést ho pro eurozónu. To je oblast, kde by měla probíhat koordinace hospodářských politik a tří klíčových faktorů makroekonomické politiky.
- Na vnitrostátní úrovni je nutné posílit úlohu sociálních partnerů a vypracovat nebo konsolidovat strukturu pro makroekonomický dialog.
- Musí být posílena úloha vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu a jejich role nesmí být omezena technokratickými výbory odborníků.
- EHSV zdůrazňuje, že je důležité postavit ekonomické a sociální cíle na roveň a provádět posouzení sociálního dopadu u všech opatření souvisejících s evropským semestrem.
- Rozhodující význam pro odstranění nerovnováhy má podpora veřejných a soukromých investic, což vyžaduje rozpočtovou politiku, která je příznivější pro růst a vytváření vysoce kvalitních pracovních míst.
- To ovlivňuje příjmovou stranu v tom, že je nutné mít odpovídající daňové systémy, aby byla zajištěna přiměřená finanční základna. Rovněž pokud jde o výdaje, i zde považuje EHSV za nezbytná další prorůstová opatření. Zdá se, že v souladu se stávajícími opatřeními, která by umožnila financování nákladů budoucích investic rozložit na několik generací, by bylo zejména zlaté pravidlo pro financování veřejných investic v širším pojetí.

2. Doporučení Komise

2.1. Ve svém sdělení o *krocích k dokončení hospodářské a měnové unie* Komise navrhuje další upevnění postavení eurozóny do začátku roku 2017 (1. fáze – „prohlubování praxí“, která byla zahájena 15. července 2015) a poté by na základě referenčních hodnot pro obnovenou větší konvergenci ekonomik eurozóny měly být provedeny zásadnější reformy, aby bylo možné přejít ke střednědobým a dlouhodobým vizím přinášejícím nové perspektivy růstu (2. fáze – „dokončení HMU“). Jedním z klíčových prvků 1. fáze je zdokonalený soubor nástrojů správy ekonomických záležitostí včetně návrhu, v němž Rada členskými státy eurozóny doporučuje zřízení vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost (a současně vybízí další členské státy, aby ustavily podobné subjekty).

2.2. Záměrem Komise je, aby mobilizace nezávislých národních odborníků motivovala členské státy k převzetí odpovědnosti za nezbytná opatření a reformy na vnitrostátní úrovni. Cílem je zřídit vnitrostátní rady pro konkurenceschopnost, které by sledovaly výsledky a opatření z pohledu komplexní definice konkurenceschopnosti, a tak přispívaly k udržitelné hospodářské konvergenci a ke zvýšení odpovědnosti za nezbytné reformy na vnitrostátní úrovni. Členské státy se vyzývají, aby zavedly zásady stanovené v tomto doporučení, a Komise se vyzývá, aby po uplynutí 12 měsíců připravila zprávu o pokroku věnovanou provádění a vhodnosti tohoto doporučení a tomu, zda je přijetí závazných ustanovení nezbytné.

2.3. Rady by sledovaly vývoj konkurenceschopnosti v jednotlivých členských státech, zejména faktory, které ovlivňují ceny a kvalitu zboží a služeb, a to v porovnání se světovými konkurenty v krátkém období. Rady by se měly zabývat „dynamikou mezd, jakož i nemzdovými faktory a faktory stimulujícími produktivitu a měly by přihlížet k dynamice investic, inovací a přitažlivosti ekonomiky pro podniky“. Rady by analyzovaly a posuzovaly příslušná opatření a předkládaly doporučení ohledně opatření, a to s přihlédnutím ke specifickým a zavedeným postupům každého státu. Rady by rovněž poskytovaly relevantní informace, aby podpořily proces tvorby mezd na vnitrostátní úrovni. V souladu s článkem 28 Listiny základních práv Evropské unie nebude dotčeno právo sjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy.

2.4. Rady budou systémově a funkčně nezávislé na orgánech členských států. Měly by vést konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami (například vnitrostátními subjekty nebo skupinami aktérů, včetně sociálních partnerů, kteří se pravidelně účastní hospodářského a sociálního dialogu na úrovni členského státu), ale neměly by pouze či převážně tlumočit názory a zájmy konkrétní skupiny zúčastněných stran.

2.5. Rady by měly vypracovávat výroční zprávy. Aby bylo zajištěno, že cíle eurozóny a Unie jsou brány v potaz, Komise má v úmyslu činnost rad koordinovat. Mezi oběma stranami budou probíhat konzultace, a to jak během vypracovávání výročních zpráv, tak v průběhu pracovních cest do členských států. Zprávy by také měly být podkladem pro analýzy Komise v souvislosti s evropským semestrem a postupem při makroekonomické nerovnováze.

3. Obecné připomínky

3.1. EHSV sdílí spolu s Evropskou komisí přesvědčení, že HMU je třeba zdokonalit a prohloubit, na což již v mnoha svých stanoviscích poukázal a předložil v tomto ohledu konkrétní návrhy. Výbor rovněž schvaluje pozitivní kroky Komise a sdílí její názor, že užší koordinace vnitrostátních hospodářských politik je naprosto nezbytná, aby byly odstraněny stávající nerovnováhy a s větší pravděpodobností se zabránilo vzniku nerovnováh v budoucnu. Významná část přidané hodnoty těchto vnitrostátních rad by mohla spočívat v tom, že by do sítě eurozóny zapojily další takové rady, což by posílilo evropské zaměření při jednání o politikách mezi členskými státy a Komisí.

3.2. Avšak stávající politiky tento problém adekvátně neřeší – pro řízení makroekonomických nerovnováh je zapotřebí lepších nástrojů. EHSV proto velmi vítá, že Komise konečně uznala, že je třeba se více zaměřit na výsledky členských států v oblasti zaměstnanosti a sociálních cílů a že „odpovědnost“ za reformní úsilí by měla být posílena. Komise má rovněž pravdu, když volá po větším zapojení sociálních partnerů do přípravy národních programů reforem a po zapojení národních sociálních partnerů do evropského semestru na vnitrostátní úrovni, a to prostřednictvím zastoupení Komise. Vnitrostátní rady zřízené s plným zapojením všech zúčastněných stran by se mohly stát užitečným subjektem odrážejícím hospodářský a sociální dopad současných a budoucích opatření v oblasti politik.

3.3. U členských států, které začaly uskutečňovat jednotnou měnovou politiku (jednotná měna, jedna úroková sazba) s velmi malou pravděpodobností, že se ve střednědobém horizontu nebo vůbec někdy v budoucnu stanou úplnou hospodářskou, sociální a fiskální unií, jako by tomu bylo v plně federální unii, již náprava nerovnováh úpravou nominálního měnového kurzu nepřichází v úvahu. Až doposud byla snaha o zvýšení konkurenceschopnosti v eurozóně v zásadě omezena na úzce definovaný cíl, a sice zlepšit exportní výkonnost a stav běžného účtu často prostřednictvím snižování nákladů, což může být kontraproduktivní. Stávající politika nebyla schopna nerovnováhy a nepříznivé dopady krize eliminovat. Naopak je v některých případech ještě posílila⁽¹⁾, a to přílišným důrazem na politiku úsporných opatření výhradně na straně nabídky, která utlumila poptávku a dále zvýšila nezaměstnanost, schodky veřejných rozpočtů a sociální nerovnost. Protože vznik nerovnováh, které nejsou včas řešeny, může vést k tvrdé realitě, jsou nezbytné nové nástroje politik, abychom zabránili tomu, že celé břemeno přizpůsobení dopadne pouze na mzdy a trhy práce.

3.4. Ačkoli Komise ve svém doporučení navrhuje „ucelené pojetí konkurenceschopnosti“, EHSV by rád připomenul, že Komise již v roce 2002 zveřejnila mnohem širší definici tohoto pojmu, konkrétně se jedná o „schopnost ekonomiky poskytovat svým obyvatelům vysoký a zvyšující se životní standard a vysokou míru zaměstnanosti na základě principu udržitelného rozvoje“⁽²⁾. V rámci projektu WWWforEurope⁽³⁾ financovaného Evropskou komisí byla definice rozšířena o cíle „přesahující HDP“, jako je sociální začlenění a udržitelné životní prostředí, které jsou v souladu s cíli strategie Evropa 2020⁽⁴⁾. Konkurenceschopnost je zde definována jako „schopnost země (regionu, místa) dosáhnout pro své občany cílů přesahujících HDP“⁽⁵⁾. Konkurenceschopnost se měří na základě tří pilířů: příjmového pilíře (včetně disponibilního příjmu domácností a spotřebitelských výdajů), sociálního pilíře (který měří socioekonomické dopady systému, jako je riziko chudoby, nerovnost a nezaměstnanost mladých) a environmentálního pilíře, který měří produktivitu zdrojů, intenzitu emisí skleníkových plynů, energetickou náročnost a podíl energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny. V úvahu je třeba vzít také Digitální agendu. To však neznamená, že nerovnováhy (jako je bilance běžného účtu) je možné ignorovat, k čemuž došlo těsně po finanční krizi.

3.5. V zájmu pochopení komplexní definice konkurenceschopnosti (konkurenceschopnost 2.0) EHSV navrhuje, aby se budoucí diskuse týkaly nikoliv „rad pro konkurenceschopnost“, ale „rad pro konkurenceschopnost, sociální soudržnost a udržitelnost“.

4. Konkrétní připomínky

4.1. Na mezinárodní úrovni existuje řada institucí a postupů (včetně MMF a OECD, jakož i Evropské komise), které sledují konkurenceschopnost a vydávají příslušná doporučení ohledně politik. Mnohé subjekty, které se takovými otázkami zabývají, jako např. nezávislé ústavy pro hospodářský výzkum, statistické úřady a hospodářské a sociální rady, najdeme i na vnitrostátní úrovni. Komise poznamenává, že při zřizování rad pro konkurenceschopnost je možné se inspirovat fungováním stávajících institucí a jejich činností, jelikož některé země již tyto subjekty mají a v dalších zemích by stávající subjekty mohly být využity. Je však důležité, aby rady byly nezávislé a jejich poradní role přiměřeně odrážela odborné posouzení vyjádřené v obecném zájmu.

⁽¹⁾ Podrobnosti viz stanovisko EHSV ECO/336 k *doporučení Rady o provádění hlavních směrů hospodářských politik členských států, jejichž měnou je euro* (odstavec 3.8 a následující), (Úř. věst. C 133, 9.5.2013, s. 44).

⁽²⁾ COM(2002) 714 final.

⁽³⁾ <http://www.foreurope.eu/>.

⁽⁴⁾ WWWforEurope, pracovní dokument č. 84: Competitiveness and Clusters: Implications for a New European Growth Strategy (únor 2015).

⁽⁵⁾ Tamtéž, s. 9.

4.2. EHSV bere na vědomí doporučení Komise, aby 12 měsíců po přijetí tohoto doporučení byla na základě příslušných informací poskytnutých členskými státy vypracována zpráva o pokroku týkající se provádění a udržitelnosti tohoto doporučení ke zřízení vnitrostátních rad pro konkurenceschopnost. Zřízení rad by mělo předcházet mapování situace, které vyhodnotí činnost a efektivnost stávajících a případných budoucích subjektů. Tento komplexní přezkum obsahující i odborné posouzení ze strany sociálních partnerů by podpořil rozhodování umožněním odhadu přidané hodnoty navrhovaných rad, provedením analýzy nákladů a přínosů a posouzením, zda je zapotřebí dalších subjektů.

4.3. Komise zcela správně stále zdůrazňuje potřebu zlepšit transparentnost a demokratickou legitimitu politiky, a to plným zapojením Evropského parlamentu, vnitrostátních parlamentů a také příslušných zainteresovaných stran občanské společnosti, zejména sociálních partnerů. EHSV proto vyzývá demokraticky odpovědné orgány, aby se plně zapojily do otázek nominace a ratifikace členů rad, jejich pravomocí, vypracování pracovních programů, podávání zpráv a účetnictví a dalších, které je třeba vyjasnit, pokud budou rady zřízeny.

4.4. Dříve, než bude zřízení rad pro konkurenceschopnost odsouhlaseno, musí Komise uvést kritéria pro jejich nezávislost a vyvážené zastoupení nestranných odborníků, které bude vyžadovat různorodost názorů včetně názorů sociálních partnerů, aby rozptýlila pochybnosti, které panují ohledně nezávislých objektivních odborníků. Rovněž je třeba vyjasnit otázku odpovědnosti v případě nesprávných analýz nebo předpovědí učiněných radami.

4.5. EHSV s ohledem na poradní povahu těchto subjektů žádá po Komisi výslovné objasnění, pokud jde o nezávazný charakter doporučení ze strany rad pro konkurenceschopnost. Otázka nezávaznosti vyvstává zejména ve vztahu k ochraně smluvní volnosti stran mzdového vyjednávání. Komise ve svém doporučení bere na vědomí, že právo sjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy by nemělo být dotčeno, ale toto ujištění, které se týká pouze práva zaručeného Smlouvou⁽⁶⁾, je příliš slabé. Veškeré pokusy přímo ovlivňovat tvorbu mezd spadají zcela mimo oblast působnosti rad pro konkurenceschopnost.

4.6. EHSV bere na vědomí širší zohlednění konkurenceschopnosti nad rámec nákladové konkurenceschopnosti. Další úvahy s cílem zabránit narůstání nerovnováh musí vzít v úvahu dvojí charakter mzdy (náklady pro podniky, faktor určující domácí poptávku, viz odstavec 5.5). Dále je zapotřebí zaujmout symetrický přístup vůči přebytkům a schodkům, aby nerovnováhy byly řešeny odpovídajícím způsobem.⁽⁷⁾

5. Návrhy EHSV

5.1. EHSV je přesvědčen, že hospodářskou a měnovou unii je třeba prohloubit. Jelikož ve svém výše uvedeném posouzení návrhu Komise Výbor našel řadu nezodpovězených otázek, otázek vyžadujících další analýzu a vysvětlení, níže následuje souhrn jeho příslušných návrhů předložených k dnešnímu dni. V posledních letech EHSV přijal řadu stanovisek k tématu „prohloubení HMU“⁽⁸⁾, z nichž nejnovější je stanovisko ECO/380 *Metoda Společenství pro demokratickou a sociální HMU z roku 2015*⁽⁹⁾.

5.2. EHSV ve svém stanovisku ECO/380 předkládá návrhy na budoucí iniciativy Komise týkající se HMU. EHSV je přesvědčen, že tato opatření pomohou odstranit rozdíly ve fungování trhů práce, mzdových a sociálních systémech, které jsou potřebné ke stabilizaci HMU a jejímu prohloubení z demokratického a sociálního hlediska. Přístup EHSV vychází z myšlenky, že v celkovém kontextu měnové, rozpočtové a mzdové politiky je možné budovat důvěru a dosáhnout vyšší konvergence, aniž by byla podkopána nezávislost kolektivního vyjednávání.

⁽⁶⁾ Ustanovení čl. 153 odst. 1 SFEU: „za účelem dosažení cílů stanovených v článku 151 Unie podporuje a doplňuje činnost členských států v těchto oblastech: [...]“ a odstavec 5: „Tento článek se nevztahuje na odměnu za práci, na právo sdružovat se, na právo na stávku ani na právo na výluk.“

⁽⁷⁾ Viz stanovisko EHSV „*Přezkum správy ekonomických záležitostí*“ (Úř. věst. C 268, 14.8.2015, s. 33) (odstavec 3.2.3).

⁽⁸⁾ Zejména pokud jde o politický pilíř – viz stanovisko EHSV „*Dokončení HMU – politický pilíř*“ (Úř. věst. C 332, 8.10.2015, s. 8).

⁽⁹⁾ Viz také dřívější stanovisko EHSV „*Dokončení HMU – politický pilíř*“ (Úř. věst. C 332, 8.10.2015, s. 8).

5.3. To bude vyžadovat opatření na podporu makroekonomického dialogu, a zejména navázání makroekonomického dialogu v eurozóně (MED-EURO). MED byl zahájen v roce 1999 s cílem dosáhnout udržitelné kombinace makroekonomických politik orientovaných na růst a stabilitu, tj. hladkého ovlivňování mzdového vývoje a měnové a fiskální politiky. Toto fórum pro koordinaci tří velkých hráčů v oblasti makroekonomické politiky by s přímým zapojením sociálních partnerů mohlo významně přispět k zajištění nezbytné koordinace a dosažení společného cíle HMU, kterým je stabilita, a k demokratickému a sociálnímu rozvoji HMU. Svými závěry by mohlo přispívat jak k roční analýze růstu, tak k doporučením pro jednotlivé země.

5.4. Výbor opětovně zdůrazňuje, že je nezbytné podporovat úlohu sociálních partnerů a jejich zapojení do tvorby politik. Určitý typ makroekonomického dialogu je rovněž přínosem na vnitrostátní úrovni. Pověšinou v těch zemích, kde dochází ke stabilnímu sociálnímu dialogu a existují pevné vztahy mezi sociálními partnery a kde je současně zajištěna vysoká úroveň sociální ochrany a sociální soudržnosti, byl zaznamenán silný růst konkurenceschopnosti a produktivity.

5.5. Systém tvorby mezd by měl být ponechán na partnerech v rámci kolektivního vyjednávání, a to bez jakýchkoli zásahů zvenčí. Je třeba plně respektovat a zaručit jejich nezávislost. Znájí nejlépe skutečnou situaci týkající se tvorby mezd a trhů práce. Účastníci kolektivního vyjednávání berou v potaz skutečnost, že změny mezd ovlivňují jak náklady, tak poptávku. Všichni jsou si dobře vědomi toho, že navázání růstu mezd na střednědobý růst produktivity v členském státě spolu s cílovou mírou inflace stanovenou ECB má neutrální dopad z hlediska cen, konkurenceschopnosti, domácí poptávky a rozdělování příjmů⁽¹⁰⁾. Nutnost posílit makroekonomický dialog podporuje skutečnost, že toto povědomí se v jednotlivých členských státech liší a někdy nedochází k praktickému uplatnění, což vede ke vzniku nerovnováhy.

5.6. Je nutné, aby se do správy eurozóny aktivněji zapojily vnitrostátní parlamenty a Evropský parlament. EHSV požaduje vznik hlavního výboru EP, jehož členy by byli všichni poslanci ze zemí eurozóny a z těch zemí, které si do eurozóny přejí vstoupit, společně s posílenou koordinací poslanců eurozóny v otázkách týkajících se HMU (COSAC +).

5.7. EHSV upozorňuje na skutečnost, že cíle hospodářské politiky musí být více sladěny s cíli sociální politiky EU uvedenými v čl. 4 odst. 2 SFEU a že by se mělo předejít potenciálním rozporům mezi ekonomickými a sociálními cíli. Všechna opatření v rámci evropského semestru musí být – v souladu s horizontální sociální doložkou – předmětem posouzení sociálních dopadů⁽¹¹⁾.

5.8. EHSV se navíc domnívá, že je nezbytné krátkodobě řídit poptávku a mít účinný investiční program vytvářející příjmy díky růstu, sociální soudržnosti a solidaritě. To ukazuje na potřebu rozpočtové politiky, která bude pozitivně ovlivňovat růst a zaměstnanost. Musí existovat efektivní daňová koordinace, aby bylo zajištěno, že země budou mít odpovídající příjmovou základnu. Je třeba také zavést důrazná opatření v boji proti daňovým podvodům, daňovým rážům a agresivnímu daňovému plánování.

5.9. Výbor spatřuje prostor pro rozpočtové politiky, které budou více podporovat růst, rovněž na straně výdajů. Veřejné investice jsou klíčovým nástrojem pro hospodářské oživení. Potřebné investice do špičkových oblastí a na poli sociálním (výzkum, vzdělávání, péče o děti, sociální služby, bydlení atd.) podporují růst a tvorbu pracovních míst nejen v krátkém období, ale zvyšují také potenciální produkt v dlouhodobém horizontu. Investice a růst, zejména v zemích, které zasáhla krize, mají klíčový význam pro proces dohánění, a tedy pro odstranění nerovnováh.

5.10. EHSV vítá návrh Evropské komise nezahrnovat příspěvky členských států do Evropského fondu pro strategické investice do výpočtu rozpočtových schodků. Jelikož se jedná o výdaje, které mimořádně ovlivňují potenciál růstu a z jejichž výnosů budou mít prospěch i budoucí generace, financování by rovněž mělo být rozloženo na několik generací. Se stejným odůvodněním se proto Výbor opětovně ptá⁽¹²⁾, proč nelze stejným způsobem přistupovat k budoucím investicím ze souhrnného rozpočtu, a to formou investičního zlatého pravidla.

V Bruselu dne 17. března 2016.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Georges DASSIS

⁽¹⁰⁾ Viz stanovisko EHSV „Roční analýza růstu“ (Úř. věst. C 132, 3.5.2011, s. 26) (odstavec 2.3).

⁽¹¹⁾ Viz stanovisko EHSV „Metoda Společenství pro demokratickou a sociální HMU“ (Úř. věst. C 13, 15.1.2016, s. 33) (odstavec 1.5).

⁽¹²⁾ Viz stanovisko EHSV „Investiční plán pro Evropu“ (Úř. věst. C 268, 14.8.2015, s. 27) (oddíl 4).